

Modärni Freyzytbeschäftigung

Es git e neji Grangget hit,
e Sychi mechtsch·fascht sage,
's paggt maischtens numme jungi Lyt.
Die liggt is uff em Mage.

's isch nit dr Schnubbe, nit der Mumbs
und au nit Diphtheritis,
griegsch kaini Gnubbe, 's duet nit weh,
's isch d' Ägsischtänzialitis.

Do hilft kai Doggter, kai Migsdur,
zem Gligg kame 's nit erbe.
Doch laider -- das isch 's druurigscht dra --
duets dr bescht Charaggder verderbe.

Die, wo dra lyde, de kennsch si gly,
sygs «Dame» oder: «Heer»
an Glaidig und am ganze Gschtell
und au am dumme Gschneer.

Dr Kittel, Margge «Härdepfelsagg»,
Kässohle und gringleti Sogge,
Dreiviertelhose wie Oferohr,
uff em Dänggbolle duurgwällti Logge.

Das Zygs käm schynts vo St-Germain,
sy läbe no sällere Richtig.
Wenn d'ain aber frogsch, wo St-Germain isch,
denn sait er, «dasch weniger wichtig».

Dagsiber pedale sy dur d'Schtadt
als Uuslaifer, d'Hutte am Ranze,
und draime bym Fahre der lieb-lang Dag
vo dr Sonja vom Daisy, vom Danze.

Au 's. Zarti Gschlächt -- Grytte saisch·hit --
bluetarm, mit gmolter Fassade,
de schmeggsch sy zäh Meter gege dr Wind,
mainsch grad, sy schtägge voll Made.

Nachthafeschnitt mit Schtäggehoor,
e schtinggfuule Uusdrugg um d'Nase,
de gsehsch sy sin nit ganz fertigkocht
oder hänn sunscht e Schprung in dr Vase.

Am Dag gehn sy als Schtundefrau,
z'Obe als grandigi Grytte;
dr Kenner aber tagsiert sy gnau
als Brachtskatz oder als Schlitte.

Fangt aini denn emol e Ma
und sott em 's Ässe koche,
o jeh, das git e-n-arme Siech,
isch bald nur no Hut und Knoche.

Sy hogge z'Obe im «Kaffeehaus
und schlänggere ihri Haggse,
gläbbere mit de Rimpf am Bauch
und ryssedie bleedeschte Faggse.

Dr «Treschterclub» vo Ziri als Gascht
spielt «Be-bop» und «Boogie-woogie» ;
es fählt in ihre Kindsfidlegsicht
grad numme no dr Nuggi.

By Swing und Hot und Jitterbug
dien 's Eländ sy vergässe.
Sy hänn -- will 's nit fir alles längt,
scho drei Dag nyt meh g'frässe.

Und erscht wenn de sy schwätze heersch,
denn bisch grad nimme do;
de muesch halt zerscht go Schtunde näh,
wenn d' wotsch dä Saich verschtoh.

Als neyschts hänn sy z'Blätzfælde jetz
's «Tabu» als Attraktion,
mit Rutschbahn und sunscht no Glimbim,
sy finde, 's sig e Sensation.

Jetz sin sy wenigstents versorgt,
dert kenne sy sich verdue.
Mer hoffe numme, mer hänn in dr Schtadt
vor däne Schpinnhirni Rueh.

Mer grieble zwor scho lang dra umme,
wie me däm Uuswuggs kenniti wehre;
mer firchte nämlig -- und zwor mit Grund --
dass sich die Kaibe vermehre.

's wär scheen, wänn me das Lumpepagg
verträngge kenniti im Rhy;
doch gienge laider do dermit
die letschte baar Fischli no hi.